

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kpkf.50.567/2007/2. szám

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Végvári Györgyi ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a jogtanácsos által képviselt **APEH Központi Hivata Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság** (1144 Budapest, Gvadányi u. 69.) kérelmezett ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2007. március 20. napján kelt 13.Kpk.45.067/2007/4. számú végzése ellen a kérelmező 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

V É G Z É S T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A kérelmezett a kérelmező részéről 2006. szeptember 7. napján átvett felhívó levelében tájékoztatást adott arról, hogy a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szf.tv.) alapján, a részére felajánlott összeg várható nagysága.....-Ft, amelynek kiutalása akkor teljesíthető, ha 30 napon belül igazolja, illetve nyilatkozik arról, hogy rendelkezik azokkal a feltételekkel, amelyeket az Szf.tv. 4. §-a a számára előír. Egyben megküldte a feltételek igazolására szolgáló 0637 számú adatlapot, és felhívta a kérelmező figyelmét arra, hogy a határidő elmulasztása esetén a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései az irányadók.

A kérelmező 2006. november 8. napján, 30 napon túl nyújtotta be a kiküldött adatlapot, amelyben a részére felajánlott összeg kiutalását kérte az Szf.tv. 3. §-a alapján. A késedelem kimentésére igazolási kérelmet nem terjesztett elő.

A kérelmezett a 2006. november 20-án kelt 5214758628 számú határozatával a kérelmet az Szf.tv. 5. § (3) bekezdése alapján elutasította, mert a kérelmező a kedvezményezettség feltételeit határidőben nem igazolta, emellett a szükséges igazolásokat sem nyújtotta be.

A határozat megváltoztatása iránt a kérelmező terjesztett elő kérelmet, arra hivatkozott, hogy a kedvezményezetti feltételeknek maradéktalanul megfelelt. A késedelem oka az alapítvány képviselőjének akadályoztatása, külföldi távolléte volt. Pótlólag csatolta a közigazgatási eljárásban hiányolt okiratokat.

Az elsőfokú bíróság a kérelmét elutasította. Az Szf.tv. 4. § (2) és 7. § (5) bekezdései alapján megállapította, hogy a kérelmező a kedvezményezetti feltételeket a törvényi határidőben nem igazolta, a késedelmet elismerte, a mulasztás következményeinek elhárítására igazolási kérelemmel nem élt. Kifejtette, hogy a bíróság csak akkor változtathatja meg a kérelmezett határozatát, ha a törvény szerinti feltételek fennálltát megállapítja. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) Pp. 339. §-a alapján a megváltoztatás alapvető feltétele a határozat jogszerűtlenségének megállapítása, amelyhez a kérelmezőnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a 30 napos jogvesztő határidőn belül igazolta a kedvezményezetti jogosultságának törvényi feltételeit.

Elsődlegesen az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatása, másodlagosan, a Pp. 258. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság újabb határozat hozatalára utasítása iránt a kérelmező élt fellebbezéssel. Álláspontja szerint a bíróság az Szf.tv. 7. § (6) bekezdése alapján élhet a megváltoztató jogkörével.

Az elsőfokú bíróság által vétett, lényeges eljárási szabálysértésnek ítélte azt, hogy a közigazgatási szerv nyilatkozatát vele nem közölte.

A kérelmezett a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés nem alapos.

A 105/1952.(XII.28.) MT. rendelet 13. § (3) bek. szerint a nemperes eljárásokban is - amennyiben az eljárás nemperes jellegéből más nem következik - a Pp. szabályait kell megfelelően alkalmazni. Az ekként alkalmazni rendelt Pp. 332. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróság a Pp. 124. § keretében írásban közli a közigazgatási szerv nyilatkozatát a kérelmezővel. A kérelmező helyesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a kérelmezőt a nyilatkozat közlésének elmaradása miatt joghátrány nem érte, a kérelmezett abban a határozati álláspontját tartotta fenn, olyan érvet, amelyet a kérelmező ez idáig nem ismert, nem hozott fel. Az elsőfokú bíróság nem vétett olyan

súlyú eljárásjogi jogszabálysértést, amely a végzés hatályon kívül helyezését indokolná, ezért a Fővárosi Ítélőtábla a továbbiakban érdemben vizsgálta az elsőfokú bíróság végzését.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény jogot ad magánszemélynek arra, hogy a befizetett adója egy részéről kedvezményezettek javára rendelkezzen. Az Szf.tv. a Ket. szabályaitól eltérő speciális normákat tartalmaz a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználására vonatkozó eljárásra. Az Szf.tv. 7. § (6) bekezdése alapján az Art. rendelkezéseit a rendelkező nyilatkozattal kapcsolatos ügyben, a törvényben foglalt eltéréssel kell alkalmazni, amely szabály a kedvezményezőkre vonatkozik. Az Szf.tv. hivatkozott szakasza a kedvezményezetteket nem vonja e körbe, ami azt jelenti, hogy a kedvezményezetti státusz elnyerése kizárólag az Szf.tv. előírásainak teljesítésén múlik. Ennek keretében az Szf.tv. 5. § (6) bekezdése a kérelmezett kötelezettségévé teszi, hogy minden év szeptember 1. napjáig felhívja a kedvezményezetteket a 4. § (2)-(3) bekezdésben meghatározottak szerinti kedvezményezetti feltételek 30 napon belüli igazolására. Ahhoz, hogy az adóhatóság a felajánlott összeget a kedvezményezettnek kiutalja szükséges, hogy a kedvezményezett a Szf.tv. 4. § (2)-(3) bekezdésében meghatározottakat 30 napon belül teljesítse. E határidő elmulasztása, a szükséges igazolások csatolásának elmaradása, a feltételek igazolásának hiányát jelenti, amely jogkövetkezmény igazolási kérelemmel hárítható el. A ki nem mentett mulasztás esetén a feltétel igazolásának vizsgálata kizárt. Mindezek figyelembevételével az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti helyes mérlegeléssel állapította meg a tényállást, és a rendelkezésre álló adatokból helytálló jogi okfejtéssel jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmezett döntése jogszerű, mert a törvényi határidő eredménytelen eltelte után helyesen alkalmazta az Szf.tv. 5. § (6) bekezdése alapján a 7. § (5) bekezdésében foglaltakat. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben azt emeli ki, hogy a kedvezményezetti feltételek igazolására nyitva álló törvényi határidő egzakt, ehhez képest annak megtartása avagy késedelme objektív tény. A késedelmes, valamint a hiányos teljesítés jogkövetkezménye csak abban az esetben reparálható a bíróság által, ha utóbb megállapítható, hogy a késedelem nem következett be, illetve a szükséges igazolások a hatóság rendelkezésre álltak.

Az Szf.tv. 7. § (5) bekezdésében biztosított megváltoztató jogkör nem értelmezhető akként, hogy a bíróság - mintegy a kérelmezetti jogkörben eljárva, annak hatáskörét átvéve - döntsön a kedvezményezetti feltételek igazolásának helyességéről akkor, amikor a kérelmezett a késedelem következtében arról nem döntött. Helyesen jutott ezért az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy igazolási kérelem hiányában a határidő elmulasztása következtében hozott határozat a kiutalást megalapozó feltételek fennállása esetén sem változtatható meg ez okból.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság végzését a 105/1952. (XII. 28.) MT. r. 13. § (3) bekezdése értelmében a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kérelmezettnek a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján megállapítandó másodfokú költsége nem merült fel.

A kérelmező az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés f) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2007. november 15. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül:
tisztviselő